

Grundskylden tilsammen her ikke maa udgøre over en Sjette-del af Kommunens aarlige Udgifter efter et Gennemsnit for de sidste 10 Aar, hvilket i høj Grad har været medvirkende til de høje personlige Skatter i en Række Provinsbyer.

Med Hensyn til den *amtskommunale* Beskatning omtalte Ministeren, at § 7 i Loven af 1926 giver Amtskommunerne Ret til at udskrive indtil 7,5 pro mille af Grundværdien foruden indtil 5,6 pro mille af den skattepligtige Ejendomsskyldværdi, men at Amterne dog bevarer Retten til i Henhold til Landkommunallovens § 50 at udskrive indtil en Trediedel af Amtsrepartitionens Fornødenheder paa Sognekommunerne, og at hvis Amtet benytter sig af denne Ret, skal disse Bidrag fra Kommunerne fordeles over Amtets Kommuner med Halvdelen i Forhold til Grundværdien i Amtsråads-kredsen, tillagt tre Fjerdedele af den afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, med en Fjerdedel efter Folketal og med en Fjerdedel under Hensyntagen til Forholdet mellem den skattepligtige Indkomst i den enkelte Sognekommune og dennes samlige Udgifter til Aldersrente, Skolevæsen og Vejvæsen. Ministeren mente sig berettiget til at sige, at der ikke ret mange Steder her i Landet har været Tilfredshed med denne Udskrivning paa Kommunerne, idet denne Fordelingsregel efter Landkommunallovens § 50, som den ændredes ved Loven af 1926, har ude omkring i Amterne medført, at de Beløb, Amterne har besluttet at opkræve gennem Sognekommunerne, i meget stort Omfang har ramt fortrinsvis de fattigste Kommuner og indenfor Kommunerne ramt de mindre Ejendomsbesiddere forholdsvis haardt. Disse Bestemmelser foreslaas derfor ophævet; Landkommunallovens § 50 skal herefter ikke mere gælde, og i § 7 indføres nye Regler, som vil medføre, at hvis Amtsskatterne bliver særlig høje, kan Amtet — men selvfølgelig er det ikke forpligtet dertil — anvende den nye Udskrivningsregel i sikker Fortrøstning til, at Beløbene paalægges Indkomsterne i Amtet efter rimelige Regler, saaledes at de store Indkomster kommer til at bære deres rigelige Andel af Amtets Byrder. Dernæst betyder de, at man imødekommer et stærkt udtalt Ønske hos Sognekommunerne om at blive fritaget for at opkræve Skatterne til Amtet.

Ved 1. Behandling udtalte den socialdemokratiske Ordfører, *Fischer*, at hans Parti fuldt ud billigede Lovforslagets Principper, men nævnte enkelte Spørgsmaal, som han ønskede overvejet, navnlig for at gøre Overgangen lettere. Venstres Ordfører, *Pinholt*, gennemgik Lovforslaget, og idet han citerede Betænkningen fra 1924—25, Tillæg B. Sp. 2489, hvor Venstres Standpunkt med Hensyn til den kommunale Ejendomsbeskatning er angivet — navnlig Modstand imod